II

(Icke-lagstiftningsakter)

FÖRORDNINGAR

KOMMISSIONENS DELEGERADE FÖRORDNING (EU) 2023/444

av den 16 december 2022

om komplettering av Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2018/1972 med åtgärder för att säkerställa effektiv tillgång till alarmeringstjänster via nödkommunikation till det gemensamma europeiska nödnumret 112

(Text av betydelse för EES)

EUROPEISKA KOMMISSIONEN HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt,

med beaktande av Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2018/1972 av den 11 december 2018 om inrättande av en europeisk kodex för elektronisk kommunikation ([1]), särskilt artikel 109.8, och

av följande skäl:

(1) I enlighet med artikel 109.8 i direktiv (EU) 2018/1972 ska kommissionen, för att säkerställa en effektiv tillgång till alarmeringstjänster via nödkommunikation till det gemensamma europeiska nödnumret 112 i medlemsstaterna, anta delegerade akter, varav den första ska antas senast den 21 december 2022. Dessa delegerade akter ska komplettera punkterna 2, 5 och 6 i artikel 109 i direktivet om de åtgärder som är nödvändiga för att säkerställa kompatibilitet, interoperabilitet, kvalitet, tillförlitlighet och kontinuitet i nödkommunikation i unionen i fråga om lösningar för information om varifrån samtalet kommer, tillträde för slutanvändare med funktionsnedsättning och dirigering till den lämpligaste alarmeringscentralen.

(2) Nödkommunikation är en viktig del för att uppnå allmän säkerhet och hälsa. I mer än 30 år har unionsmedborgarna fått tillgång till alarmeringstjänster genom att använda det gemensamma europeiska nödnumret 112. De bör kunna fortsätta att göra detta i en digital värld. Medborgarna bör snabbt få tillgång till omfattande och kontextuell information som är nödvändig för att hantera en nödsituation. Europas digitala omställning är inriktad på en hög grad av konnektivitet, vilket återspeglas i beslutet om policyprogrammet för det digitala decenniet 2030 ([2]), vilket i sin tur leder till en teknisk migrering till helt IP-baserad teknik för de elektroniska kommunikationstjänster som används av medborgarna, särskilt av personer med funktionsnedsättning. Migreringen från kretskopplad till paketförmedlad teknik inom elektroniska kommunikationsnät leder till ibruktagandet av samtalstjänster via IMS-baserad fast och mobil VoIP-teknik såsom röstsamtal över LTE-nätet (VoLTE), röstsamtal med 5G-teknik (VoNR) och wifi-samtal (VoWiFi). Paketförmedlad teknik möjliggör även text- och videobaserade tjänster såsom realtidstext och totalkonversationstjänster. Dessa IP-baserade kommunikationstjänster stöds emellertid inte av de befintliga kretskopplade näten, såsom 2G- och 3G-näten som håller på att avvecklas. Det finns därför ett behov av att även övergå till paketförmedlad teknik inom nödkommunikationen. Denna förordning syftar till att säkerställa nödkommunikationens kvalitet och tillförlitlighet i denna förändringsprocess.

([1]) EUT L 321, 17.12.2018, s. 36.

([2]) Europaparlamentets och rådets beslut (EU) 2022/2481 av den 14 december 2022 om inrättande av policyprogrammet för det digitala decenniet 2030 (EUT L 323, 19.12.2022, s. 4).

(3) Målet med alarmeringstjänsterna är att undvika, mildra eller hantera effekterna av nödsituationer genom akutinsatser. Den tid som krävs vid akutinsatser har en grundläggande inverkan på utfallet av nödsituationen. Effektiva akutinsatser kräver en snabb mobilisering av de insatsresurser som kan hantera nödsituationen på ett effektivt sätt och en snabb ankomst till platsen.

(4) Syftet med nödkommunikation är att göra det möjligt för slutanvändare att få tillgång till alarmeringstjänster så att de kan begära och ta emot nödhjälp från dessa. Även om nödkommunikation upprättas mellan slutanvändaren och alarmeringscentralen bör det vara den lämpligaste alarmeringscentralens uppgift att behandla den mottagna informationen och överföra begäran till alarmeringstjänsterna för att därigenom säkerställa tillgången till dessa tjänster. Beroende på den nationella organisationen av systemet för alarmeringscentraler och för alarmeringstjänster kan alarmeringscentralerna och alarmeringstjänsterna antingen överlappa varandra eller vara autonoma enheter.

(5) För att möjliggöra tillgång till alarmeringstjänster bör effektiv nödkommunikation säkerställa både kommunikation i rätt tid mellan slutanvändaren och den lämpligaste alarmeringscentralen och tillhandahållandet i rätt tid av kontextuell information, inbegripet information om varifrån samtalet kommer. Den kontextuella informationen bidrar till beskrivningen av nödsituationen, till exempel den fysiska miljön, de berörda personernas tillstånd och förmåga samt platsen för nödsituationen. Med korrekt kontextuell information är det möjligt att i god tid identifiera lämpliga insatsresurser och snabbt anlända till platsen, t.ex. när korrekt lokaliseringsinformation finns tillgänglig. Denna information kan förmedlas till alarmeringstjänsterna via nödkommunikation av slutanvändaren eller hämtas automatiskt från slutanvändarens enhet eller nätet.

(6) Lokaliseringsinformation är en av de viktigaste typerna av kontextuell information som är kopplad till nödkommunikation och har stor inverkan på kommunikationens effektivitet. Korrektheten och tillförlitligheten när det gäller informationen om varifrån samtalet kommer påverkar den tid som krävs för att identifiera platsen för nödsituationen och för alarmeringstjänsterna att anlända till den platsen.

(7) Enligt direktiv (EU) 2018/1972 ska de behöriga regleringsmyndigheterna fastställa kriterier för korrekthet och tillförlitlighet när det gäller informationen om varifrån samtalet kommer. Dessa kriterier representerar de miniminivåer för korrekthet och tillförlitlighet vad gäller denna information som måste uppnås på medlemsstatens territorium genom nätbaserad och terminalbaserad teknik. Enligt EU-domstolens rättspraxis ([3]) ska kriterierna, i den mån det är tekniskt genomförbart, säkerställa att lokaliseringen av slutanvändarens position är så tillförlitlig och korrekt som krävs för att alarmeringstjänsterna ska kunna hjälpa vederbörande på ett lämpligt sätt. Kombinationen av dessa typer av teknik säkerställer att, även om en terminalbaserad lösning för information om varifrån samtalet kommer inte gör lokaliseringsuppgifterna tillgängliga för den lämpligaste alarmeringscentralen, så kan alarmeringstjänsterna använda sig av nätbaserad lokalisering för att hjälpa slutanvändaren på ett lämpligt sätt, i linje med de kriterier för korrekthet och tillförlitlighet hos lokaliseringsuppgifter som fastställts av medlemsstaterna. Kriterier för samtalslokalisering som inte gör det möjligt att fastställa miniminivåerna för korrekthet och tillförlitlighet kan leda till att alarmeringstjänsterna inte får lokaliseringsinformation som de faktiskt kan använda. Det bör vara upp till medlemsstaterna att bedöma den kombinerade effekten av de tekniskt genomförbara lösningarna för information om varifrån samtalet kommer och att fastställa minimikriterier för både korrektheten och tillförlitligheten hos lokaliseringsinformationen, vilka – om de införs – gör det möjligt för alarmeringstjänsterna att ingripa på ett lämpligt sätt. Nyttan av lokaliseringsinformationens korrekthet kan variera beroende på vilket område nödkommunikationen kommer ifrån (t.ex. stad eller landsbygd) och kan återspeglas i de kriterier som fastställs. För att säkerställa ett harmoniserat tillvägagångssätt inom unionen vad gäller upprättandet av korrekthets- och tillförlitlighetskriterier som säkerställer en miniminivå för kontextuell information är det nödvändigt att fastställa de parametrar som de behöriga regleringsmyndigheterna bör beakta när de fastställer sådana kriterier. Det är dessutom viktigt att komma ihåg att behöriga regleringsmyndigheter, enligt principen om lojalt samarbete som anges i artikel 4.3 i fördraget om Europeiska unionen, ska samarbeta när de fastställer kriterier för korrekthet och tillförlitlighet när det gäller information om varifrån samtalet kommer genom att samråda med Organet för europeiska regleringsmyndigheter för elektronisk kommunikation (Berec) eller andra relevanta forum som är behöriga att tillhandahålla vägledning i detta avseende, i syfte att säkerställa att artikel 109.6 i direktiv (EU) 2018/1972 får full verkan.

([3]) Domstolens dom (fjärde avdelningen) av den 5 september 2019, AW m.fl./Lietuvos valstybė, C-417/18.

(8) Lokaliseringsuppgifternas korrekthet kan uttryckas som en maximal radie för det sökområde för ingripandet som delges alarmeringstjänsterna. Utryckningstiden kan förkortas avsevärt om den lämpligaste alarmeringscentralen har tillgång till korrekt och tillförlitlig nät- och terminalbaserad information om varifrån samtalet kommer, särskilt när slutanvändare som begär nödhjälp inte kan ange var de befinner sig. När det gäller fasta nät bör medlemsstaterna därför uttrycka de miniminivåer för korrekthet som ska uppnås på deras territorium som lokaliseringsuppgifter kopplade till nätanslutningspunktens fysiska adress, till exempel genom hänvisning till den konkreta gatuadressen, lägenheten, våningen eller liknande uppgifter. För mobilnät bör miniminivåerna för korrekthet uttryckas i meter för att fastställa den maximala radien för det horisontella sökområde som alarmeringstjänsterna delges så att de kan ingripa. I tillämpliga fall och om det är tekniskt genomförbart bör korrekhetskriteriet avseende höjd eller vertikal noggrannhet också uttryckas i meter. Medlemsstaterna bör bedöma om det är möjligt att tillämpa dessa parametrar på nätoberoende tillhandahållare av nummerbaserade interpersonella kommunikationstjänster när dessa används i fasta eller mobila nät.

(9) Tillförlitligheten hos samtalslokalisering bör avse två aspekter av informationen om varifrån samtalet kommer: fastställandet och överföringen. Tillförlitligheten när det gäller denna information bör fastställas i enlighet med statistiska mätningar som visar med vilken framgångsfrekvens den faktiska positionen för den enhet från vilken nödkommunikationen härrör motsvarar det fysiska område som fastställts på grundval av lokaliseringsuppgifterna. Nödkommunikation bör utlösa både nätbaserad och terminalbaserad lokaliseringsinformation, om den sistnämnda finns tillgänglig. Tillförlitligheten hos lokaliseringsuppgifter för alarmeringstjänsterna bör fastställas som en kombinerad effekt av dessa två typer av teknik. Tillförlitligheten avseende överföringen av dessa uppgifter bör uttryckas som framgångsfrekvensen för den tekniska lösningen i fråga om överföring av lokaliseringsuppgifter till den lämpligaste alarmeringscentralen. Framgångsfrekvensen beror på nätets kapacitet att förmedla uppgifterna, när det gäller nätbaserad samtalslokalisering, eller interoperabiliteten mellan terminalen och nätresurserna för att överföringen ska kunna genomföras, när det gäller samtalslokalisering med hjälp av terminaler, samt den lämpligaste alarmeringscentralens kapacitet att ta emot uppgifterna.

(10) För att kommissionen ska kunna övervaka de kriterier för samtalslokalisering som upprättas i enlighet med denna förordning bör medlemsstaterna rapportera om antagandet av kriterierna och förklara hur de har tagit hänsyn till de parametrar som fastställs i denna förordning.

(11) Enligt direktiv (EU) 2018/1972 ska tillträde till alarmeringstjänster via nödkommunikation för slutanvändare med funktionsnedsättning vara likvärdigt med det tillträde som åtnjuts av andra slutanvändare. Likvärdighetsprincipen innebär att slutanvändare med funktionsnedsättning ska kunna nå alarmeringstjänster via nödkommunikation på ett sätt som funktionsmässigt motsvarar det sätt på vilket andra slutanvändare når alarmeringstjänster, i synnerhet genom att ringa 112-numret via talkommunikationstjänster. Eftersom det inte finns någon samsyn om kraven på likvärdig funktion bör krav fastställas som efterliknar funktionerna hos nödkommunikation som åtnjuts av andra slutanvändare, i första hand talkommunikationstjänster. Om medlemsstaterna av tekniska skäl inte kan uppfylla de krav på likvärdig funktion som föreskrivs i denna förordning bör de informera kommissionen om de särskilda skälen till varför detta inte är möjligt. Medlemsstaterna bör meddela kommissionen om den tekniska utformningen av de föreskrivna lösningarna för tillträde till alarmeringstjänster inte kräver eller medger användning av det gemensamma europeiska nödnumret 112 och hur det säkerställs att lika stor eller större medvetenhet om denna lösning uppnås bland slutanvändare med funktionsnedsättning.

(12) För att kommissionen ska kunna övervaka kompatibiliteten, kvaliteten, tillförlitligheten, interoperabiliteten och kontinuiteten avseende lösningarna för tillträde till alarmeringstjänster för slutanvändare med funktionsnedsättning bör medlemsstaterna rapportera om de lösningar för tillträde till alarmeringstjänster som föreskrivs i deras jurisdiktion för slutanvändare med funktionsnedsättning, även vid användning av roamingtjänster. Rapporten bör innehålla en första bedömning av de rapporterade lösningarnas överensstämmelse med kraven på likvärdig funktion i enlighet med denna förordning. Migreringen till helt IP-baserade nät kommer att göra det möjligt att införa nya tillgängliga kommunikationstjänster som realtidstext och totalkonversationstjänster. Medlemsstaterna bör därför rapportera om problem som uppstår rörande interoperabiliteten, kompatibiliteten eller kontinuiteten vid ibruktagandet av sådana tjänster, särskilt för roamingslutanvändare. Nationella regleringsmyndigheter eller andra behöriga myndigheter bör, för att uppfylla sin skyldighet enligt artikel 16 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2022/612 ([4]) att rapportera till Berec om de lösningar för tillträde till alarmeringstjänster som föreskrivs i deras medlemsstat och som är tekniskt möjliga för roamingkunder, ange de tekniska skälen till en eventuell bristande tillgång till nödkommunikationstjänster för roamingslutanvändare när dessa tjänster är tillgängliga för nationella slutanvändare. Den första rapporten, liksom den information som lämnas under de följande åren, kommer att göra det möjligt för kommissionen att bedöma behovet av att vidta ytterligare åtgärder, inklusive begäranden om standardisering, för att ta itu med sådana frågor.

([4]) Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2022/612 av den 6 april 2022 om roaming i allmänna mobilnät i unionen (EUT L 115, 13.4.2022, s. 1).

(13) Nödkommunikationen och informationen om varifrån samtalet kommer måste dirigeras till den lämpligaste alarmeringscentralen för att nödkommunikationen ska besvaras och hanteras på lämpligt sätt. Effektiv dirigering av nödkommunikation bör även säkerställas i samband med den tekniska migreringen från kretskopplad till paketförmedlad teknik. Vilken som är den lämpligaste alarmeringscentralen avgörs normalt av medlemsstaten på grundval av territoriell behörighet att hantera nödkommunikation eller behörighet att hantera en viss typ av kommunikation, till exempel en alarmeringscentral som är utrustad för att hantera realtidstext eller teckenspråkskommunikation. Interpersonella kommunikationstjänster som tillhandahålls genom paketförmedlad teknik för talkommunikation, text (inbegripet realtidstext) och video kan dirigeras via det allmänt tillgängliga nätet eller alarmeringscentralens domän. Beroende på den nationella organisationen av alarmeringscentraler kan det, medan nödkommunikationen når systemet för alarmeringscentraler via de allmänna näten, krävas ytterligare dirigering inom alarmeringscentralens domän för att nå den lämpligaste alarmeringscentralen. För att garantera tillgången till effektiv nödkommunikation för alla slutanvändare bör medlemsstaterna säkerställa att alla typer av nödkommunikation och information om varifrån samtalet kommer på deras territorium dirigeras till den lämpligaste alarmeringscentralen.

(14) För en effektiv tillgång till alarmeringstjänster krävs att den kontextuella informationen når alarmeringstjänsterna i rätt tid. Medlemsstaterna bör säkerställa att den lämpligaste alarmeringscentral till vilken nödkommunikationen dirigeras är tekniskt kapabel att överföra den kontextuella informationen till alarmeringstjänsterna i god tid från den tidpunkt då den larmar dessa tjänster. Beroende på den nationella organisationen av alarmeringscentraler kan den lämpligaste alarmeringscentralen bedöma nyttan av de kontextuella uppgifterna och filtrera den information som ska tillhandahållas alarmeringstjänsterna.

(15) För att kommissionen ska kunna övervaka effektiviteten i dirigeringen till den lämpligaste alarmeringscentralen bör medlemsstaterna rapportera om hur dirigeringen av nödkommunikation till den lämpligaste alarmeringscentralen fungerar i tidsmässigt hänseende, inbegripet vid användning av talkommunikations-, text- eller videotjänster.

(16) Att säkerställa en sömlös tillgång till alarmeringstjänster, utan förhandsregistrering, för slutanvändare, inbegripet slutanvändare med funktionsnedsättning, som besöker en annan medlemsstat kanske inte endast är upp till en enskild medlemsstat och skulle kräva efterlevnad av gemensamt överenskomna interoperabilitetskrav. Utan att det påverkar genomförandet av realtidstext och totalkonversationstjänster enligt Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2019/882 ([5]) bör det vara möjligt att göra alarmeringstjänster tillgängliga genom talkommunikations-, text- eller videotjänster för nödkommunikation via mobilapplikationer. Mobilapplikationer gör det möjligt att överföra omfattande kontextuella uppgifter till den lämpligaste alarmeringscentralen. När en mobilapplikation har laddats ned och installerats kan slutanvändaren kommunicera med den lämpligaste alarmeringscentralen var som helst i unionen, förutsatt att de gemensamma interoperabilitetskraven medger det och att tillhandahållarna av mobilapplikationer och de nationella systemen för alarmeringscentraler uppfyller de kraven. Medlemsstaterna bör samarbeta lojalt med kommissionen för att identifiera gemensamma interoperabilitetskrav vilkas genomförande skulle göra det möjligt att använda sådan nödkommunikation till den lämpligaste alarmeringscentralen via mobilapplikationer var som helst i unionen.

(17) De system för alarmeringscentraler som har utvecklats för att besvara och hantera kretskopplad kommunikation kanske inte kan användas för att besvara, hantera och behandla alla funktioner hos nödkommunikation genom paketförmedlad teknik. För att säkerställa öppenhet gentemot berörda parter, särskilt tillhandahållare av elektroniska kommunikationstjänster och kommunikationsnät, samt för att säkerställa en enhetlig och snabb uppgradering av systemen för alarmeringscentraler inom medlemsstaternas territorium, bör medlemsstaterna utarbeta en färdplan för uppgraderingen av kapaciteten hos deras system för alarmeringscentraler för att besvara, hantera och behandla nödkommunikation som tillhandahålls genom paketförmedlad teknik. Färdplanen bör innehålla den förväntade tidsplanen och dagen för ibruktagandet av nya lösningar för tillträde till alarmeringstjänster via nödkommunikation genom paketförmedlad teknik, oavsett om de går via stamnätet som nummerbaserade interpersonella kommunikationstjänster eller nås via en mobilapplikation. Färdplanen bör innehålla information om tidsplanen för uppgraderingen av kapaciteten hos systemen för alarmeringscentraler, med beaktande av de skyldigheter som fastställs i direktiv (EU) 2019/882 och de däri föreskrivna tidsfristerna. Detta gäller särskilt den lämpligaste alarmeringscentralens lämpliga mottagande av nödkommunikation till det gemensamma europeiska nödnumret 112, med användning av synkroniserad talkommunikation och text (inbegripet realtidstext) eller, om video tillhandahålls, talkommunikation, text (inbegripet realtidstext) och video som synkroniseras i en

([5]) Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2019/882 av den 17 april 2019 om tillgänglighetskrav för produkter och tjänster (EUT L 151, 7.6.2019, s. 70).

totalkonversation. I tillämpliga fall bör det förväntade rättsliga mandatet för ibruktagande av nödkommunikation genom paketförmedlad teknik enligt nationell lagstiftning anges. Färdplanen bör hänvisa till delmålen, till exempel offentliga samråd och samråd med berörda parter, lagstiftningsåtgärder, testning av interoperabilitet, kontinuitet och tillförlitlighet, offentlig upphandling m.m. Medlemsstaterna bör lägga fram färdplanen för kommissionen och tillhandahålla uppdateringar om dess genomförande. Medlemsstaterna bör även rapportera om eventuella interoperabilitets- och kontinuitetsproblem som uppstått i samband med tillhandahållandet av elektroniska kommunikationstjänster som används för att få tillgång till alarmeringstjänster så att kommissionen kan bedöma behovet av att vidta ytterligare åtgärder, inklusive begäranden om standardisering, för att komma till rätta med sådana flaskhalsar.

(18) Regelbunden och strukturerad insamling av information från medlemsstaterna om flera aspekter rörande effektiviteten hos nödkommunikation i unionen är nödvändig för att kommissionen ska kunna övervaka dess genomförande och efterlevnaden av de skyldigheter som anges i artikel 109 i direktiv (EU) 2018/1972, kompletterade med denna förordning. Efter den första rapport som föreskrivs i denna förordning bör medlemsstaterna på begäran tillhandahålla kommissionen uppdaterad information i samband med all datainsamling som kommissionen inleder i syfte att uppfylla sin rapporteringsskyldighet gentemot Europaparlamentet och rådet enligt artikel 109.4 i direktiv (EU) 2018/1972.

(19) Organet för europeiska regleringsmyndigheter för elektronisk kommunikation har hörts i enlighet med artikel 109.8 i direktiv (EU) 2018/1972 och avgav ett yttrande den 14 oktober 2022.

(20) Efter samråd i enlighet med artikel 42.1 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2018/1725 ([6]) avgav Europeiska datatillsynsmannen ett yttrande den 15 november 2022.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

KAPITEL 1

SYFTE, TILLÄMPNINGSOMRÅDE OCH DEFINITIONER

Artikel 1

I denna förordning fastställs åtgärder för att säkerställa en effektiv tillgång till alarmeringstjänster via nödkommunikation i fråga om lösningar för information om varifrån samtalet kommer, tillträde för slutanvändare med funktionsnedsättning och dirigering till den lämpligaste alarmeringscentralen.

Artikel 2

I denna förordning gäller följande definitioner:

1. *effektiv nödkommunikation*: nödkommunikation enligt definitionen i artikel 2.38 i direktiv (EU) 2018/1972 som säkerställer

   a) kommunikation i rätt tid mellan slutanvändaren och den lämpligaste alarmeringscentralen, och

   b) tillhandahållande i rätt tid av kontextuell information, inbegripet information om varifrån samtalet kommer.

([6]) Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2018/1725 av den 23 oktober 2018 om skydd för fysiska personer med avseende på behandling av personuppgifter som utförs av unionens institutioner, organ och byråer och om det fria flödet av sådana uppgifter samt om upphävande av förordning (EG) nr 45/2001 och beslut nr 1247/2002/EG (EUT L 295, 21.11.2018, s. 39).

2. *kontextuell information*: information som förmedlas via nödkommunikation från slutanvändaren eller som hämtas och överförs automatiskt från slutanvändarens enhet eller det relevanta nätet för att göra det möjligt att i god tid identifiera alarmeringstjänsternas insatsresurser så att alarmeringstjänsterna snabbt kan anlända till platsen.

KAPITEL 2

INFORMATION OM VARIFRÅN SAMTALET KOMMER

Artikel 3

1. När de behöriga regleringsmyndigheterna fastställer kriterier för korrekthet och tillförlitlighet när det gäller informationen om varifrån samtalet kommer i enlighet med artikel 109.6 i direktiv (EU) 2018/1972 ska de, i den mån det är tekniskt genomförbart, säkerställa att lokaliseringen av slutanvändarens position är så tillförlitlig och korrekt som krävs för att alarmeringstjänsterna ska kunna hjälpa vederbörande. De behöriga regleringsmyndigheterna ska fastställa kriterierna med beaktande av de parametrar som anges i punkterna 2 och 3 i denna artikel.

2. Följande gäller för fasta nät:

a) Korrekthetskriteriet för information om varifrån samtalet kommer ska uttryckas som information om nätanslutningspunktens fysiska adress.

b) Tillförlitlighetskriteriet för information om varifrån samtalet kommer ska uttryckas som framgångsfrekvensen i procent för den tekniska lösningen eller kombinationen av tekniska lösningar för att fastställa och till den lämpligaste alarmeringscentralen överföra lokaliseringsuppgifter som motsvarar korrekthetskriteriet.

3. Följande gäller för mobilnät:

a) Korrekthetskriteriet för information om varifrån samtalet kommer ska uttryckas i meter. I tillämpliga fall ska korrekhetskriteriet avseende höjd eller vertikal noggrannhet också uttryckas i meter.

b) Tillförlitlighetskriteriet för information om varifrån samtalet kommer ska uttryckas som framgångsfrekvensen i procent för den tekniska lösningen eller kombinationen av tekniska lösningar för att fastställa och till den lämpligaste alarmeringscentralen överföra ett sökområde som motsvarar korrekthetskriteriet.

KAPITEL 3

TILLTRÄDE TILL ALARMERINGSTJÄNSTER FÖR SLUTANVÄNDARE MED FUNKTIONSNEDSÄTTNING

Artikel 4

När medlemsstaterna inför lösningar för tillträde till alarmeringstjänster via nödkommunikation för slutanvändare med funktionsnedsättning ska de, förutsatt att det är tekniskt genomförbart, säkerställa att följande krav på likvärdig funktion är uppfyllda:

a) Nödkommunikationen möjliggör interaktiv tvåvägskommunikation mellan slutanvändaren med funktionsnedsättning och alarmeringscentralen.

b) Nödkommunikationen är tillgänglig på ett sömlöst sätt, utan förhandsregistrering, för slutanvändare med funktionsnedsättning som besöker en annan medlemsstat.

c) Nödkommunikation tillhandahålls kostnadsfritt till slutanvändare med funktionsnedsättning.

d) Nödkommunikationen dirigeras utan dröjsmål till den lämpligaste alarmeringscentral som är kvalificerad och utrustad för att på lämpligt sätt besvara och behandla nödkommunikation från slutanvändare med funktionsnedsättning.

e) Det säkerställs att informationen om varifrån samtalet kommer är lika korrekt och tillförlitlig vid nödkommunikation för slutanvändare med funktionsnedsättning som för nödsamtal från andra slutanvändare.

f) Det är möjligt för slutanvändare med funktionsnedsättning att vara minst lika medvetna om lösningarna för tillgång till alarmeringstjänster via nödkommunikation som andra slutanvändare är om nödsamtal till 112, antingen genom utformningen av lösningarna för tillgång eller genom åtgärder för att öka medvetenheten.

KAPITEL 4

DIRIGERING TILL DEN LÄMPLIGASTE ALARMERINGSCENTRALEN

Artikel 5

Medlemsstaterna ska säkerställa att nödkommunikation och information om varifrån samtalet kommer utan dröjsmål dirigeras till den lämpligaste alarmeringscentral som har den tekniska kapaciteten att förmedla den kontextuella informationen till alarmeringstjänsterna när den larmar de tjänsterna.

Artikel 6

För att säkerställa att en sömlös tillgång till alarmeringstjänster enligt artikel 4.1 b i denna förordning är tekniskt genomförbar, utan att det påverkar genomförandet av direktiv (EU) 2019/882, ska medlemsstaterna samarbeta med kommissionen för att identifiera gemensamma interoperabilitetskrav som möjliggör nödkommunikation till den lämpligaste alarmeringscentralen via en mobilapplikation i hela unionen.

KAPITEL 5

RAPPORTERING

Artikel 7

1. Medlemsstaterna ska regelbundet rapportera till kommissionen om hur dirigeringen av nödkommunikation och information om varifrån samtalet kommer till den lämpligaste alarmeringscentralen enligt artikel 5 fungerar.

2. Medlemsstaterna ska senast den 5 november 2023 utarbeta och lägga fram en färdplan för kommissionen för uppgraderingen av det nationella systemet för alarmeringscentraler så att det kan användas för att ta emot, besvara och behandla nödkommunikation genom paketförmedlad teknik. I färdplanen ska dagen för det förväntade ibruktagandet av tal-, text- eller videobaserad nödkommunikation genom paketförmedlad teknik anges. Färdplanen ska även innehålla den preliminära dag då alarmeringscentralerna är redo att ta emot sådan nödkommunikation. Medlemsstaterna ska tillhandahålla uppdaterad information om genomförandet av delmålen i färdplanen i enlighet med artikel 8.

Artikel 8

1. Medlemsstaterna ska senast den 5 mars 2024 rapportera följande till kommissionen:

a) Kriterierna för korrekthet och tillförlitlighet när det gäller informationen om varifrån samtalet kommer, uttryckta i enlighet med de parametrar som avses i artikel 3.

b) Lösningarna för tillträde till alarmeringstjänster via nödkommunikation som ska användas av slutanvändare med funktionsnedsättning, även vid användning av roamingtjänster, och bedömningen av lösningarnas överensstämmelse med kraven på likvärdig funktion i artikel 5.

2. Medlemsstaterna ska tillhandahålla kommissionen den information som avses i denna artikel och i artikel 7, utan att det påverkar de ursprungliga tidsfrister som anges däri, i samband med all datainsamling som kommissionen inleder i syfte att uppfylla sin rapporteringsskyldighet gentemot Europaparlamentet och rådet enligt artikel 109.4 i direktiv (EU) 2018/1972.

KAPITEL 6

SLUTBESTÄMMELSER

Artikel 9

Denna förordning träder i kraft den tredje dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 16 december 2022.

På kommissionens vägnar
Ursula VON DER LEYEN
Ordförande